

ד.ר.
3018

פ ר ו ט ו ק ו ל מס' 44/ג

מישיבת ועדת החינוך והתרבות

ביום ג' י"ב באב תשי"ח - 29.7.58

בשעה 1105.

נוכחים:

- ש. פרסיץ - היו"ר
- ד. הקטין
- פ. זוארץ
- ח. יהודה
- ש. כפרית
- ח. מגורי-כהן
- ד. נצר
- ד. צברי
- י. קליבנוב
- י. ש. רוזנברג
- א. רוזאל-נאור

מוזמנים:

- מר י. שריד
- מר אילון
- ד"ר זיו

סדר היום:

חוק המועצה להשכלה גבוהה,
תשי"ח - 1958.

=====

היו"ר ש. פרסיץ:

אני פותחת את הישיבה. תחילה מספר הודעות. אתמול פנו ממשד הבטחון ל-3 ועדות הכנסת, לוועדת חוץ ובטחון, לוועדת החינוך והתרבות ולוועדת הכספים, וביקשו להסכים לסייר במתקני הגדנ"ע ובמפעלי הגדנ"ע ביום א' הקרוב וביום א' הבא. אני לא אוכל לעשות זאת, לא בשבוע הבא ולא בשבוע שלאחריו כי פשוט מצב בריאותי לא מרשה לי זאת. אתם צריכים להחליט על כך ולתת את תשובתכם.

ה ח ל ט ה

דונ חברי הוועדה החליטו לסייר במתקני הגדנ"ע ביום א' 10.8.58.

קבלתי מכתב מ"בצלאל" בקשר לביקור הוועדה בתערוכה. אנקשם לקבוע את תאריך הביקור במוסד זה.

יש כאן מכתב שנתקבל ממזכירות הארצית של תנועת הידידות ישראל-ברית-המועצות. אני מציעה לכל חברי הוועדה לקרוא את הדברים האלה ואני מעבירה את המכתב לתשומת-לבכם.

אנו עובדים לחוק המועצה להשכלה גבוהה.
החוק חולק בניסוחו הארוך לכל חברי הוועדה והוא מונח לפניכם. מר
אילון השתדל לנסח את ההסתגויות כפי שהם נראו ונבעו מן הפרוטוקול.
נראה שהוא פסח עך כמה מהן או לא עבר עליהן. ישנן כמה הערות לחברת-
הכנסת דזיאל-נאור, ד"ר רוזנברג, מר קליבנוב וחבר-הכנסת מגורי-כהן.

נתעוררו שתי שאלות בקשר לזה. האחת -
אסטטיקה, והשנייה - מעשית. אתם זוכרים שחבר-הכנסת שורש בהשתתפו אתנו
בישיבה האחרונה במקומה של הגברת כפרית, הציג שתי הצעות. האחת -
שהמועצה תכהן, לא תמונה לשנתים או לחמש שנים אלא תמונה ותכהן, והצעה
זאת נתקבלה. אבל הוא הציג גם דבר אחר, והדבר השני היה שישיבה רשות
לממשלה למנות במקרה שחבר התפטר או יעזוב את המועצה או ימות, למנות
מישהו במקומו. נראה היה למר אילון שאין לקבוע את הדבר הזה בחוק
כייוון שגם בהוקים אחרים דבר זה לא נקבע, ולמרות כן מותר לממשלה לעשות
זאת.

ביקשתיו לברר את הדבר הזה מחדש עם
היועצים המשפטיים ועם הממשלה ושוב יותר להכניס סעיף מיוחד כזה.

דבר שני. אתם שמעתם את דבריו של ד"ר
צלסנר בנוגע לעוצשים על שימוש במתן תארים מוכרים על-ידי מוסדו שלא
הוכרו, והחששות שלו. אתם זוכרים שאנו כאילו התגברנו על החששות
האלה בניסוחנו האחרון בסעיף 21, אולם אצל מר אילון נתעוררו ספקות
אם באמת הניסוח כפי שניסחנו, הוא תריס מספיק לפני הבאות, והוא אמר
שגרצונו להציע הצעה נוספת, והוא יביא לכם את ההצעה המנוסחת.

היום מר אילון מסר לי, שבעוברו על החוק
בפעם האחרונה נתעוררו אצלו עוד כמה ספקות ועוד הצעה אחת שברצונו
להביאה לפנינו.

מר אילון:
אם ללכת לפי סדר הסעיפים, יש לי תיקונים
טכניים בנוסח המונח לפניכם וגם תיקונים
כפי שהיו ד"ר הציעה.

בסעיף 4 גירסא ב'. היות וסעיף זה הפך
לסעיף נורא גדול, אני מציע לחלק את זה לשני סעיפי משנה א' ו-ב'.
אני מציע ששלושת השורות הראשונות תהיינה סעיף משנה א', והחל מהמלים:
"למועצה הראשונה לא תציע הממשלה..." - סעיף ב'.

הפ"ר ש. פרסיץ:
הרישא של שתי הגרסות שווה. אינני רואה
את הענין. אני חפזה להצביע ולהראות
לחברים מה יקרה מחר או מחרתיים, נצביע על הרישא ואחר-כך יתחלקו הדעות
בסעיפים הקטנים.

מר אילון:
אי-אפשר. צריכים להצביע על הסעיף
בשלימותו, ובגירסה ב' בשוליים צריך
להוסיף "הרכב המועצה".

עוד תיקון קטן. השם האזרחי של "מכון
טכנולוגי לישראל בחיפה" הוא - "הטכניון, מכון טכנולוגי בישראל".
יש למחוק את המלה "בחיפה".

בשורה התשיעית בגירסה ב' תמחקנה המלים:
"למועצה השנייה".

מה שאמרה היו"ר, אני מציע להכניס את זה אחר
סעיף 4, במקום סעיף 5, וסעיף 5 הנוכחי ייהפך לסעיף 6. הסעיף הזה מדבר
על השאלה שעורר אותה חבר-הכנסת שורש בענין חילופי גברי במקרה שחבר
המועצה התפטר או נפטר. אני לא הייתי רואה בזה משהו רציני כי כתוב
שמועצה תהיה בת 17 חברים, אז אם אחד חסר צריך לחזור לפקוצדורה הרגילה,
אבל יותר נריא שלא יתעוררו ספקות ונכניס סעיף האומר זאת במפורש.

נתפנה מקומו של חבר המועצה מבין השלושה, או מבין השלושה-עשר כאמור, תוך תקופת כהונתה של המועצה, מחמת כל סיבה שהיא, יתמנה במקומו לתקופת כהונתה של אותה מועצה חבר אחר בדרך שנקבעה למינויו של החבר שמקומו נתפנה. במידה וסעיף זה יתקבל, יש לרשום בשוליים של הסעיף: "חילופי גברי במועצה".

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את ההצעה המוצעת על-ידי מר אילון, ולהכניסה כסעיף 5 בהצעת החוק.

במקום: "המוצע" צריך להיות: "המועצה".
בסעיף 6 יש לתקן את המלה הראשונה,

י . קליבנוב:
בסוף הסעיף כתוב: "יהיה הוא היושב-ראש".
אני מציע: "ישב הוא בראש".

מר אילון:
לדעתי אין שום הבדל. אם הוועדה עומדת על-כך אפשר לכתוב זאת.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל בסעיף 6 את הנוסח: "ישב הוא בראש", במקום: "יהיה הוא היושב-ראש".

בסעיף 8 (9 החדש) אני מבקש תיקון טכני. במקום: "המועצה תקבע סדרי דיוניה", לכתוב: "המועצה תקבע נוהל דיוניה". אם מקבלים את התיקון, יש לכתוב בשוליים: "נוהל במקום 'סדרי דיון'".

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את הנוסח: "המועצה תקבע נוהל דיוניה".

בסעיף 10 (11 החדש) יש לכתוב: במקום "לפי סעיף 9 צריך-להיות", לפי סעיף 10.

בסעיף 12, ברצוני להציע לוועדה על דבר שהתווכחו בו הרבה והיו ר הזכירה אותו. יש לנו בחוק הזה סעיף המדבר על סירוב להכיר. יש לנו בחוק סעיפים 17 ו-18 המדברים על ביטול ההכרה. בסעיף 20 כתוב סעיף מיוחד על הפרוצדורה של מוסד שביטלו את ההכרה בו, כיצד יבקש הוא בחזרה להכיר בו. על הפרוצדורה הזאת שזה טעון עוד פעם דיון בהכרה, אחרי סעיף 11 העברנו את זה לתקנות כפי שאתם זוכרים, וציינו את זה בסעיף 28 (2).

אני רוצה להציע לוועדה למען השלימות, הואיל ושם הכנסנו את הפרוצדורה של דיון לאחר ביטול ההכרה בתוך החוק, שנכניס גם כאן את הפרוצדורה של הדיון לאחר סירוב ההכרה בתוך החוק, ויש לי נוסח מוכן. הנוסח שאני אקריא כאן יבוא אחרי סעיף 11 הישן (12 החדש). מוסד שהממשלה סירבה לבקשת הכרה שלו, או שאישרה סירובה של המועצה בדיון חוזר לבקשת הכרה שלו, רשאי כעבור שתי שנים, לחזור ולהביא לפני המועצה בקשת הכרה זולת אם קבעה הממשלה בהחלטתה הוראה אחרת לענין זה.

הינ"ר ש. פרסיץ:

אני חפצה שנקרא תחילה את הכתוב בחוק, בסעיף 12. מה נובע מזה? שאף מוסד אינו יכול לדרוש מן הממשלה, והממשלה לא יכולה להענות לבקשה כזאת של המוסד מבלי שהוא יפנה למועצה. זאת הכוונה. מן הניסוח המוצע כאן יוצא שכאילו אפשרי לפנות ישר לממשלה ולהציע לממשלה.

77.

ג. איילון:

במעיקף 12 ישנן שתי אפשרויות. הממשלה יכולה לעשות שיפור פעולות. היא רשאית לסרב לבקשתו או שהיא יכולה להחזיר למועצה לדיון חוזר. יש כאן שתי אפשרויות. קודם כל, כשמביאים את זה לממשלה, היא סרבה ואומרת, אני מסרבת בכלל לדון בזה. האפשרות השנייה - היא מחזיר למועצה, והמועצה מחליטה, מחזירה לממשלה ואז הממשלה מאשרת או לא מאשרת. אנו כותבים את ההצעה שהצעת קודם. הסיפא של ההצעה היא בדייק נמו הסיפא של מעיקף 20 הנכבדי.

ד. גזן:

האם זאת פעם שנייה או שלישית?

ה. איילון:

זאתי בודאי בפעם השלישית.

ו. קלל צנור:

אני רוצה להגיד שבהסתיוגות שלי אני אציע, שבדיון החוזר שהממשלה מחליטה להחזיר את זה למועצה והמועצה מאשרת את החלטתה הקודמת, ההחלטה הזאת נכנסת לתוקפה וזה לא טעון אישור הממשלה.

ז. ש. פרטיץ:

במעיקף הזה שלפנינו כתוב: "ביקש מוסד להכיר בו מוסד להשכלה גבוהה והמועצה סירבה לעשות כן". רשאי שר החינוך והתרבות, או המוסד באמצעות שר החינוך והתרבות, להביא את בקשת ההכרה והחלטת המועצה לפני הממשלה. מה פירוש הדבר? המועצה סרבה. צריך היה להיות כתוב: רשאי שר החינוך להביא את פניו המועצה בפני הממשלה. אחרת מה יוצא? שהמועצה ישובה, עשתה מה שעשתה, פצו לשר החינוך והוא מביא לממשלה ישר את הדבר הזה להכרה. לזה לא היתה הפנייה והביטוח מה שטען מהעניין. אנו נבקש את היועץ המשפטי לתקן את המוסד שזה לא ישאיר מקום לאי-הבנות.

ח. ש. שרית:

שאלה ליועץ המשפטי. הספק הזה שהתעורר היום, צריך לפתור אותו. השאלה היא: פורמה המועצה והשר איננו רוצה להגיש בקשת הכרה לממשלה והמוסד פונה באמצעות שר החינוך. השאלה במקרה הראשון, אם המוסד איננו פונה, אני מבין שהשר איננו מוטרף. זאת-אומרת שלפעמים סירוב המועצה יכול להיות הסירוב האחרון.

ט. רמיאל-גאור:

המועצה סירבה, שר החינוך רואה שאין מקום להביא לממשלה - העניין נגמר. אין צורך ששר החינוך רשאי להביא את הסירוב. הוא לא מביא את הסירוב הוא מביא את בקשת ההכרה. המועצה סירבה, והוא את זה מביא לפני הממשלה. לדעתי, הוא רשאי לעשות זאת, והוא רשאי גם לא לעשות זאת. הוא יכול לאמר: הסירוב של המועצה נראה בעיניי ואין אני מביא זאת לפני הממשלה, אלא אם כן המוסד פונה. המוסד פונה באמצעות השר ומחדש את ההכרה. המוסד מבקש מהשר להביא לממשלה, ואז השר חייב להביא את זה לממשלה. המועצה כבר את דבריה אמרה.

י. רמיאל-גאור:

יכול הרי להיווצר מצב משנה מאד. הממשלה איננה יודעת כלל שהיתה החלטה במועצה והיה סירוב. השר מביא את העניין לשיקול דעתה של הממשלה, והממשלה איננה בקיאה בכל העניין הזה. נראה להם - הם מאשרים את זה. הם אינם יודעים כלל שהמועצה סירבה. אחר-כך מתברר שהיתה חוות דעת שלילית של המועצה והממשלה תעמוד צמוד משונה מאד.

יא. איילון:

לפי דעתי ברור שהניסוח לקוי והיה צריך לכתוב במפורש שהשר צריך להביא לידיעת הממשלה את הבקשה ואת הסירוב. הבקשה צריכה להיות נידונה מחדש במועצה.

כפי שמר שרית העיר. אם המוסד ביקש והמועצה סירבה, קיימות שתי אפשרויות. אם המוסד כבר לא פונה לאחר הסירוב, הרי זה מועבר לשיקול דעתו של השר אם להביא לממשלה או לא. רשאי שר החינוך והתרבות. אם המוסד רוצה לפנות לממשלה, השר מוכרח להביא את זה לממשלה. המוסד באמצעות שר החינוך והתרבות. שר החינוך והתרבות אינו אלא שליח של המוסד.

אשר להערת היו"ר וחברת-הכנסת רזיאל-נאור, שכאן נאמר להביא את בקשת ההכרה לפני הממשלה. אליבא-דידי, אם מביאים דיון של המועצה בפני הממשלה, הרי זה ממש משונה שהממשלה לא תעיין בדיון ולא תדע את הסירוב. אני מוכן להניח את דעתם של חברי הוועדה ואני יכול לכתוב: "להביא את בקשת ההכרה והחלטת המועצה..."

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את הצעת מר אילון ולהוסיף בסעיף 12: "והחלטת המועצה".

היו"ר ש. פרסיץ: עכשיו יופיע סעיף 13 שלך.

מר אילון: סעיף 13 כפי שהצעתי אותו.

היו"ר ש. פרסיץ: הייתי חפצה למחוק את הסיפא.

מר אילון: ביחס לסיפא אני רוצה להפנות את תשומת-לב חברי הוועדה שאותו נוסח נתקבל בסעיף 20.

היו"ר ש. פרסיץ: זה לא דומה. אנו חפצים להשאיר לכל מוסד את הרשות - אשר סרבנו לו בדיון חוזר משום סיבות אלה ואלה, לחדש את בקשתו אם הוא משפר את תנאיו, או דברים אחרים, לא יתכן שהממשלה משום איזה נימוקים שהם תפסח על המועצה ותמנע מהמועצה להחזיר את זה ולהחליט פעם אחת סופית בענין הזה.

מר אילון: לפי הנוסח הזה אין היא יכולה לפסוח על המועצה. כאן כתוב: "רשאי כעבור שתי שנים, לחזור ולהביא לפני המועצה בקשת הכרה, זולת אם קבעה הממשלה..."

היו"ר ש. פרסיץ: כשיחזור, זה יכול להיות 5 שנים? מדוע? אני מוכרחה לאמר שגם בסעיף 20 זה לא נראה לי.

ד. נצר: יש בענין זה כמה הסתייגויות. אני חולקת על הסיפא בהצעתו של היועץ המשפטי האומרת שלממשלה יכולה להיות דעה מכרעת מבלי המועצה, זה יקבע. אני אומרת שזה נושא שאפשר להצביע עליו כאן, ויכולים לקבל את רוב המועצה או הסתייגות.

י. קליבנוב: אני בפרינציפ מסכים שצריכה להיות רשות אחרי שנתים להגיש בקשה. אני חושב שאפשר לקבל את הסעיף הזה והאחרים יסתייגו.

י. ש. רוזנברג: הצעה לסדר. הצעתי שאנו לא דנים על הסעיף הזה כל זמן שהוא לא מונח לפנינו בכתב. אראה אותו בכתב, אוכל לנסח אותו. אחרת אין אני יכול להתווכח עליו.

ה ח ל ט ה

הוחלט לדחות את הדיון בסעיף זה להמשך הישיבה.

מר אילון: בסעיף 14 תיקון טכני. במשפט האחרון: וכל פעולה מדעית, חינוכית או משקית אחרת.

ה ח ל ט ה

התיקון המוצע - ב ת ק ב ל.

רר.

מר אילון:

בטענינים 16 - 20 - אין הערות.

בטענין 21 נאמר כך. המועצה רשאית

להכיר בתאריך אקדמי פלוני תאריך מוכר של מוסד פלוני... ההוועדה

בישיבתה האחרונה הוסיפה את המלים: של מוסד פלוני ומדוע? משום

שנשמעה הטענה שבלי המלים האלה של מוסד פלוני, המועצה רשאית להחליט

ש-מ.א. זה תאריך מוכר, ואז אנו גורמים לאותם מוסדות שטרם הוכרו שלא

יוכלו לתת את התאריכים ובוזה משתקים אותם. ולכן הוסיפה הוועדה את

המלים האלה, תאריך מוכר של מוסד פלוני, שהמועצה תחליט ש-מ.א. של

האוניברסיטה העברית הוא תאריך מוכר.

אני רוצה לציין דבר אחד כי נראה לי

שהצורה הזאת לא הולמת את מגמת החוק. מצד אחד ברור שהמועצה תפקידה

הוא לא-רק להיוון או מחר, אלא לתמיד - לקבוע תאריכים מוכרים שרק מוסד מוכר

יכול לתת פ.א. או ב.א. או דוקטור, או כל תאריך אחר. התעורר החשש שאם

דניס בבקשת ההכרה של בית-ספר למשפט וכלכלה ולא צמרו את הדיון, ומגיע

טורף עונת הלימודים וצריכים להעניק תאריכים, אותו בית-ספר לא יוכל להעניק

תאריך כי הוא עושה עבודה פלילית (טענין 27 (2)). אני רוצה להציע להשאיר

כאן את הנוסח כפי שהיה. אני מציע להוסיף טענין הוראת מעבר. בהוראת

המעבר ייאמר: ביקש מוסד להכיר בו מוסד להשכלה גבוהה, לא תחול עליו

הוראת טענין 27 (2) כל עוד לא נסתים הדיון בבקשתו במועצה ובממשלה.

א. רוזנאל-נאור:

בית-ספר טוען שהוראה כזאת עלולה

להעמיד אותו במצב כזה שלא יבואו אליו,

זה פמש חותר תחת קדמו. טענין מבולבל כזה טוב בשביל עורכי-הדין שגומרים

את בית-הספר ולא בשביל הצעירים שרוצים להרשם וללמוד בבית-הספר, כי

עד שההכרה תסתים בו, לאירצו ללמוד בבית-ספר זה כי אין לו תאריכים

מוכרים...

היו"ר ש. פרסיץ:

זה לא נאמר.

מר אילון:

זה בדיוק הפוך.

א. רוזנאל-נאור:

אבל זה משתמע.

מר אילון:

היתה כאן אי-הבנה והמצב הוא בדיוק הפוך.

לפי הנוסח הנוכחי המצב כך. המועצה

תפיר ב-מ.א. של האוניברסיטה העברית. בית-ספר למשפט וכלכלה יחלק

תאריכים כאלה שאין להם שום ערך ושום הכרה, וזה ימשך עשרים שנה כי לא

יהיה שום לחץ משום שאין צורך בלחץ, כי אף אחד לא אומר שעליהם להעניק

תאריכים מוכרים. אם אנו כותבים שהמועצה תעניק תאריך מ.א. תאריך מוכר בדרך

כלל, אבל בתור הוראת מעבר אנו אומרים שבינתיים לא מפריעים לבית-הספר

למשפט ולכלכלה לתת את התאריך הזה. זה משמש לחץ על המועצה לגמור את הדיון

כדי לתת לו הכרה או לאסור עליו או לתת לו את זה. זה משפר את מעמדו.

אנו למעשה על-ידי הוראת המעבר בותנים לתאריך ערך, ולכן בקשתי לקבל את

הצעת.

מר י. שריד:

אני רוצה לתמוך בתיקון הזה. לדעתי זה

יותר מידע טוב בשביל בית-הספר שעדיין לא

הוכר כי אני לא יודע מה זמן תימשך הפרוצדורה. על-כל-פנים לגבי נתני-

הספר האלה שעליהם דיברה חברה-הכנסת רוזנאל-נאור, זה רק משפר את מצבם.

מר אילון:

הרגע הקונקרטי הוא הרגע שהמוסד ביקש.

מרגע הגשת הבקשה הטענין הזה לא חל ולא

קיים.

היו"ר ש. פרסיץ:

אני רואה שהטענין הזה הוא האחרון. אני

אבקש למסור את ההסתיגויות בכתב כדי

שנוכל לשמוע את הערותיו של ד"ר זיו.

ר.ר.

ר. הקטיון:

בסעיף 11 החדש אני רוצה להוסיף, שכל הפרוצדורה של דיון, אישור והכרה,

צריכה להעשות תוך חצי שנה.

היו"ר ש. פרסיץ:

דברו על זה שהמועדים האלה יקבעו בתקנות. אומרים שאין מקום לעשות את

זה חוק.

ר. הקטיון:

בררתי את הדבר פעם נוספת כי אותי מטרידה שאלה אחת. הסחבת יכולה למנוע בכלל קיום מוסדות. כתוב גם זמן סביר. מה זה סביר בכלל? זה דבר לא ברור. צריך ללכת לבית-משפט ושהשופט יקבע מה הזמן. זה דבר שלא מתקבל על דעת כמה חברים וגם על דעתי ומשום כך אני אוסיף תוספת בהסתייגות שלי. העדר העבין של הגבלות זמן.

היו"ר ש. פרסיץ:

הוראת המעבר לא היתה בחוק, היא מוצעת עכשיו. היה לי הרושם שכל הוועדה מסכימה לזה. הצעת מר אילו אומרת: למחוק את המלים "מוסד פלוני" ולתת במקום זה הוראת מעבר.

א. רזיאל-נאור:

אם מישהו מביא תאר מקרקוב, זה קיים או לא קיים?

מר אילון:

זה לא שייך לכאן.

היו"ר ש. פרסיץ:

על זה אנו לא מדברים. כולנו ברעה אחת שאם יש מוסדות להשכלה גבוהה במדינה שהם לא מוכרים שלא יפנו למועצה בבקשת הכרה, התארים שלהם לא יהיו מוכרים, זאת עבירה פלילית. אבל כולנו מודים: ביקש מוסד לא מוכר, עליו לא יחול הסעיף הזה עד שלא יגמרו העצמיים שלו. בעד זה כולנו מעוניינים.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את הצעת המעבר המוצעת על-ידי מר אילון האומרת: ביקש מוסד להכיר בו מוסד להשכלה גבוהה, לא תחול עליו הוראת סעיף 27(2), כל עוד לא נסתיים הדיון בבקשתו במועצה ובממשלה.

מר אילון:

הסעיף הזה יבוא לפני סעיף 26 הנוכחי, ובשוליים יהיה כתוב: הוראת מעבר.

היו"ר ש. פרסיץ:

אנו חוזרים לדבר עתה על ההצעה הקודמת שהביא לפנינו מר אילון, ואשר היא מובנת עתה לפני כל החברים. מוסד שהממשלה סירבה לבקשת הכרה שלו, או שאישרה סירובה של המועצה בדיון חוזר לבקשת הכרה שלו, רשאי כעבור שתי שנים, לחזור ולהביא לפני המועצה בקשת הכרה זולת אם קבעה הממשלה בהחלטתה הוראה אחרת לענין זה.

אני מבינה שיש בינינו שתי דעות. דעה אחת המאשרת את הסעיף, ודעה שניה המאשרת את הרישא ומבקשת למחוק את הסיפא, המתחילה במלים: "זולת אם קבעה הממשלה..."

י. סליבנוב:

לפי השקפתי אני מתנגד לזה, וזה יהיה גם בהתייגות שלי. אני פונה ומבקש שלא יקבלו זאת: "זולת אם קבעה הממשלה בהחלטתה הוראה אחרת לענין זה".

מר אילון:

יש כאן הסתייגות של חברת-הכנסת רזיאל-נאור בסעיף 20.

ד.ר.

י. סלי בנוב:

גם המציעים וגם התומכים בסעיף הזה יסכימו לזה: אם קבעה הממשלה בהחלטתה

תקופה יותר קצרה.

תאריך יותר מאוחר.

מר אילון:

אני רוצה להציע תיקון קל. מוסד אשר הממשלה סירבה לאשר החלטת המועצה להכיר בו.

פ. זוארץ:

לגבי הסיפא, הבינותי שאם כתוב, זולת אם הממשלה קבעה אחרת, זה לא-רק שייד לזמן. התיקון שמר קליבנוב מציע מתייחס רק לזמן. האם זה נכון?

ד. צצ'ר:

יכולות להיות עוד בקורות. אם רוצים להבטיח שהממשלה רק תקבע זמן יותר מוקדם או יותר מאוחר ולא בקשר לדבר אחר, צריך לכתוב: זולת אם קבעה הממשלה בהחלטתה תאריך מוקדם יותר.

מר אילון:

אני חוזר בי ואומר, שהכוונה רק לגבי

דתאריך.

ה ח ל ט ה

הוחלט למחוק את הסיפא של ההצעה: זולת אם קבעה הממשלה בהחלטתה הוראה אחרת לענין זה.

הוחלט לקבל את הצעת פד. אאלהן: מוסד שהממשלה סירבה לבקשת גפרה שלו, או שאישרה סירובה של המועצה בדיון חוזר לבקשת הכרה שלו, רשאי כעבור שתי שנים, לחזור ולהביא לפני המועצה בקשה חדשה להכרה.

הסתייגות לחברת-הכנסת רוזנברג-זוארץ: זולת אם קבעה תאריך מוקדם יותר.

מוסד שהממשלה סירבה לאשר החלטת המועצה להכיר בו. זו הצעתי לגבי הרישא.

י.ש. רוזנברג:

הממשלה אימצה מקבלת בקשות הכרה ואיננה מכירה. לפי דעתי הממשלה מאשרת את החלטת המועצה, ואני עומד בדעתי.

היו"ר ש. פרסיץ:

זאת היתה גם דעתי.

אני חושב שיש כאן אי-הבנה. כאן מדובר על מקרה שהמועצה כבר החליטה לא לתת.

מר שריד:

בסעיף הקודם נאמר שהמועצה סירבה, ולכן אמרנו שאם המועצה סירבה ישנן שתי דרכים. צריך להביא בקשה, או שהשר בעצמו מביא בפני הממשלה את הסירוב ואת הבקשה, או שהמוסד פונה ומבקש באמצעות שר החינוך והתרבות להביא את הבקשה לממשלה. מה שד"ר רוזנברג מציע לא עומד בקשר עם הענין הזה.

מר אילון:

אני גם כן חושב שיש כאן אי-הבנה. זהו המסך מהותי של הסעיף הקודם. בסעיף הזה

אנו אומרים אם קיים אחד משני המקרים הנאמרים בסעיף הקודם. אנו בדרך כלל חוזרים על המקרים. או שהממשלה סירבה לבקשה בכתוב בסעיף 11, או שהיא אישרה בדיון חוזר את סירובה של המועצה. אנו הצענו על שני המקרים האלה והנוסח של ד"ר רוזנברג אומר: מוסד שממשלה סירבה לאשר החלטת המועצה להכיר בו. קודם כל חסר לנו מקרה אחד של סעיף 11 ואני לא חושב שד"ר רוזנברג רוצה לקפח אותו. חסר לנו המקרה שהיא רשאית לסרב לבקשה. יוצא - שמוסד שערער לפני הממשלה והממשלה סירבה, המוסד לא יכול לפנות עוד פעם.

אותי לא שפצעתה. מה קורה אם הממשלה
מטילה ווטו? מה גורלו של המוסד?

י. ש. רוזנברג:

אחרי שנתיים עוד פעם יבקש. כך יתוב
בסעיף הזה.

היו"ר ש. פרסיץ:

מר אילון אומר: לא.

י. ש. רוזנברג:

אז מחזירים לדיון חוזר.

היו"ר ש. פרסיץ:

מחזירים לדיון חוזר אם המועצה לא הכירה.
אם המועצה הכירה והממשלה הסילה ווטו?

י. ש. רוזנברג:

מה יהיה אז?

זאת שאלה לגמרי חדשה שאינה בוגעת לכאן
אלא לסעיף 9.

מר אילון:

אני מבין שההצעה של חבר-הכנסת ד"ר
רוזנברג לא בוגעת למעיף הזה. בקשר לסעיף הזה אתה מזדהה עם הנוסח
הזה, ואתה רוצה להזמין שמה שנאמר בסעיף 10 שהחלטה לאישור טעונה
אישור הממשלה, על זה אפשר עוד פעם לפנות. זה בכלל מסור לענין אחר
לגמרי. ואני רוצה לאמר שזה לא מעשי. אם הממשלה לא אישרה, מה אתה
מועיל בזה שאתה מחזיר למועצה? מה משתנה?

ה ח ל ט ה

הצעת חבר-הכנסת רוזנברג - לא לתקבלה.

הפתיחות לחבר-הכנסת רוזנברג.

הצעת חברת-הכנסת רזיאל-נאורי: "זולת אם
הממשלה קבעה תאריך מאוחר יותר" - לתקבלה.

הסתייגות לחבר-הכנסת רוזנברג.

מה פירוש המלים, בסעיף 20: "הוראה
אחרת"?

ה. סגורי כהן:

ה ח ל ט ה

הוחלט לתקן את הנוסח בסעיף 20 בהתאם
לנוסח החליט: "זולת אם קבעה הממשלה
באישור הביטול תאריך מוקדם יותר בענין זה".

בסעיף 29 יש למחוק את פיסקה (2)
ולתקן את המיספור. הסעיף יקרא יחד.

מר אילון:

עוד תיקון אחד. גם בסעיף 4 וגם בסעיף
5 יש לשנות את ההתחלה. במקום: "המועצה צריכה להיות: כל מועצה",
כדי להבחין שיש מועצות רבות.

יש כאן הניסוחים של ההסתייגויות, אולי
אפשר להתייחס להן או לאמר מה טוב ומה
לא טוב. אם החברים ירצו להכניס תיקונים - ישנו את הדברים. אם יראו
שדילגנו על משהו - יוסיפו. ההסתייגויות תתקבלה עד שעה 20.00. כל
הסתייגות שלא תוגש עד השעה הזאת, לא תתקבל.

היו"ר ש. פרסיץ:

הישיבה ננעלה בשעה 12.50